

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Ławnicy: -----

Protokolant: Marzena Pietrzak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 września 2013 r. we W.

sprawy z powództwa M. U. (1), Z. P., M. K. (1) i T. T. (1)

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

o należności z tytułu podróży służbowych, wynagrodzenie, wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych

I. zasądza na rzecz powoda M. U. (1) od strony pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 33 973 zł brutto (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt trzy złote) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

od kwoty 1 717 zł od dnia 15.11.2007 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 496 zł od dnia 15.12.2007 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 011 zł od dnia 15.01.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 341 zł od dnia 15.02.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 252 zł od dnia 15.03.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 222 zł od dnia 15.04.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 627,60 zł od dnia 15.05.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 717 zł od dnia 15.06.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 763 zł od dnia 15.07.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 672 zł od dnia 15.08.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 916 zł od dnia 15.09.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 084 zł od dnia 15.10.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 310,42 zł od dnia 15.11.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 639 zł od dnia 15.12.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 973 zł od dnia 15.01.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 538 zł od dnia 15.02.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 071 zł od dnia 15.03.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 509 zł od dnia 25.10.2010 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza na rzecz powoda Z. P. od strony pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę zł 26 673 zł brutto (dwadzieścia sześć tysięcy sześćset siedemdziesiąt trzy złote) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

od kwoty 1 692,28 zł od dnia 15.02.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 449,26 zł od dnia 15.03.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 280,30 zł od dnia 15.04.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 410,80 zł od dnia 15.05.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 437,13 zł od dnia 15.06.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 689,75 zł od dnia 15.07.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 255,27 zł od dnia 15.08.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 360,15 zł od dnia 15.09.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 158,31 zł od dnia 15.10.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 106,86 zł od dnia 15.11.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 028,89 zł od dnia 15.12.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 103,44 zł od dnia 15.01.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 532,70 zł od dnia 15.02.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 3 213,88 zł od dnia 15.03.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 3 020,22 zł od dnia 15.04.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 133,76 zł od dnia 15.05.2009 r. do dnia zapłaty;

III. zasądza na rzecz powoda M. K. (1) od strony pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę zł 27 225 zł brutto (dwadzieścia siedem tysięcy dwieście dwadzieścia pięć złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

od kwoty 1 794 zł od dnia 15.02.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 886 zł od dnia 15.03.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 429 zł od dnia 15.04.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 047,42 zł od dnia 15.05.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 987 zł od dnia 15.06.2008 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 2 051 zł od dnia 15.07.2008 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 1 103 zł od dnia 15.08.2008 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 1 680 zł od dnia 15.09.2008 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 2 137 zł od dnia 15.10.2008 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 2 364 zł od dnia 15.11.2008 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 1 816 zł od dnia 15.12.2008 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 3 373,79 zł od dnia 15.01.2009 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 1 605 zł od dnia 15.02.2009 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 1 802 zł od dnia 15.03.2009 r. do dnia zapłaty;

IV. zasądza na rzecz powoda T. T. (1) od strony pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 24 891,27 zł brutto (dwadzieścia cztery tysiące osiemset dziewięćdziesiąt jeden złotych dwadzieścia siedem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

od kwoty 1 794 zł od dnia 15.02.2008 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 1 818,28 zł od dnia 15.03.2008 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 1 429 zł od dnia 15.04.2008 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 2 061,78 zł od dnia 15.05.2008 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 1 853,98 zł od dnia 15.06.2008 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 1 103 zł od dnia 15.08.2008 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 1 680 zł od dnia 15.09.2008 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 2 137 zł od dnia 15.10.2008 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 2 364 zł od dnia 15.11.2008 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 1 602 zł od dnia 15.12.2008 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 2 663,52 zł od dnia 15.01.2009 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 1 605 zł od dnia 15.02.2009 r. do dnia zapłaty;
od kwoty 1 802 zł od dnia 15.03.2009 r. do dnia zapłaty;

V. oddała powództwa w pozostałym zakresie;

VI. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda M. U. (1) kwotę 1 800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

VII. zasądza od strony pozwanej na rzecz każdego z powodów: Z. P., M. K. (1), T. T. (1) kwoty po 720 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

VIII. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia) kwotę 10.437,58 zł tytułem opłat od pozwów, od uiszczenia których powodowie byli zwolnieni z mocy ustawy oraz pozostałych kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

IX. pozostałe koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Powodowie M. U. (1), Z. P., M. K. (1) i T. T. (1) pozwami wniesionymi do Sądu kolejno w dniu 25.10.2010 r. /prezentata k.2/, w dniu 05.01.2011 r. /prezentata Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej na pierwszej karcie pozwu w dołączonych aktach sygn. IV P 2/11/ i w dniu 26.01.2011 r. /prezentata Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej na pierwszej karcie pozwu w dołączonych aktach sygn. IV P 13/11 oraz prezentata Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej na pierwszej karcie pozwu w dołączonych aktach sygn. IV P 15/11/, skierowanymi przeciwko stronie pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa /k.395, 386, 383, 392/ domagali się:

- M. U. (1) – zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 33 464 zł tytułem należności za niewypłacone ryczałty za noclegi, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

od kwoty 1 717 zł od dnia 15.11.2007 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 496 zł od dnia 15.12.2007 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 011 zł od dnia 15.01.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 341 zł od dnia 15.02.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 252 zł od dnia 15.03.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 222 zł od dnia 15.04.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 635 zł od dnia 15.05.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 717 zł od dnia 15.06.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 763 zł od dnia 15.07.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 672 zł od dnia 15.08.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 916 zł od dnia 15.09.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 084 zł od dnia 15.10.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 367 zł od dnia 15.11.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 639 zł od dnia 15.12.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 973 zł od dnia 15.01.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 538 zł od dnia 15.02.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 071 zł od dnia 15.03.2008 r. do dnia zapłaty;

- zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 509 zł tytułem wynagrodzenia z którego strona pozwana dokonała potrącenia, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 25.10.2010 r. do dnia zapłaty;

- zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 1 595 zł tytułem wynagrodzenia za przepracowane godziny nadliczbowe wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

od kwoty 205 zł od dnia 11.02.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 98 zł od dnia 11.03.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 71 zł od dnia 11.04.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 196 zł od dnia 11.05.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 214 zł od dnia 11.06.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 53 zł od dnia 11.07.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 143 zł od dnia 11.09.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 214 zł od dnia 11.11.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 36 zł od dnia 11.12.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 89 zł od dnia 11.01.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 36 zł od dnia 11.02.2009 r. do dnia zapłaty.

- Z. P. – zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 26 673 zł tytułem należności za niewypłacone ryczałty za noclegi, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

od kwoty 1 692,28 zł od dnia 15.02.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 449,26 zł od dnia 15.03.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 280,30 zł od dnia 15.04.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 410,80 zł od dnia 15.05.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 437,13 zł od dnia 15.06.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 689,75 zł od dnia 15.07.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 255,27 zł od dnia 15.08.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 360,15 zł od dnia 15.09.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 158,31 zł od dnia 15.10.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 106,86 zł od dnia 15.11.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 028,89 zł od dnia 15.12.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 103,44 zł od dnia 15.01.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 532,70 zł od dnia 15.02.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 3 213,88 zł od dnia 15.03.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 3 020,22 zł od dnia 15.04.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 133,76 zł od dnia 15.05.2009 r. do dnia zapłaty;

- zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 8 453,76 zł tytułem wynagrodzenia za przepracowane godziny nadliczbowe wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

od kwoty 737,80 zł od dnia 11.02.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 509,32 zł od dnia 11.03.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 937,72 zł od dnia 11.04.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 559,30 zł od dnia 11.05.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 861,56 zł od dnia 11.06.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 440,30 zł od dnia 11.07.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 102,34 zł od dnia 11.08.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 654,50 zł od dnia 11.09.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 652,12 zł od dnia 11.10.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 073,38 zł od dnia 11.11.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 935,34 zł od dnia 11.12.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 773,50 zł od dnia 11.01.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 216,58 zł od dnia 11.04.2009 r. do dnia zapłaty.

- M. K. (1) – zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 27 225 zł tytułem należności za niewypłacone ryczałty za noclegi, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

od kwoty 1 794 zł od dnia 15.02.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 886 zł od dnia 15.03.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 429 zł od dnia 15.04.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 110 zł od dnia 15.05.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 987 zł od dnia 15.06.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 051 zł od dnia 15.07.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 103 zł od dnia 15.08.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 680 zł od dnia 15.09.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 137 zł od dnia 15.10.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 364 zł od dnia 15.11.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 816 zł od dnia 15.12.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 3 461 zł od dnia 15.01.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 605 zł od dnia 15.02.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 802 zł od dnia 15.03.2009 r. do dnia zapłaty;

- zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 2 123 zł tytułem wynagrodzenia z którego strona pozwana dokonała potrącenia, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 26.01.2011 r. do dnia zapłaty;

- zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 6 689 zł tytułem wynagrodzenia za przepracowane godziny nadliczbowe wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

od kwoty 728 zł od dnia 11.05.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 636 zł od dnia 11.06.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 768 zł od dnia 11.07.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 927 zł od dnia 11.08.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 291 zł od dnia 11.09.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 516 zł od dnia 11.10.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 901 zł od dnia 11.11.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 530 zł od dnia 11.12.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 291 zł od dnia 11.01.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 435 zł od dnia 11.02.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 92 zł od dnia 11.03.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 556 zł od dnia 11.04.2009 r. do dnia zapłaty.

- T. T. (1) – zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 27 011 zł tytułem należności za niewypłacone ryczałty za noclegi, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

od kwoty 1 794 zł od dnia 15.02.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 888 zł od dnia 15.03.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 429 zł od dnia 15.04.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 110 zł od dnia 15.05.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 987 zł od dnia 15.06.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 051 zł od dnia 15.07.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty zł od dnia r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 103 zł od dnia 15.08.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 680 zł od dnia 15.09.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 137 zł od dnia 15.10.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 2 364 zł od dnia 15.11.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 602 zł od dnia 15.12.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 3 461 zł od dnia 15.01.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 605 zł od dnia 15.02.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 1 802 zł od dnia 15.03.2009 r. do dnia zapłaty;

- zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 2 123 zł tytułem wynagrodzenia z którego strona pozwana dokonała potrącenia, wraz z ustawowymi odsetkami licznymi od dnia 26.01.2011 r. do dnia zapłaty;

- zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 6 689 zł tytułem wynagrodzenia za przepracowane godziny nadliczbowe wraz z ustawowymi odsetkami licznymi:

od kwoty 728 zł od dnia 11.05.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 636 zł od dnia 11.06.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 768 zł od dnia 11.07.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 927 zł od dnia 11.08.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 291 zł od dnia 11.09.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 516 zł od dnia 11.10.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 901 zł od dnia 11.11.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 530 zł od dnia 11.12.2008 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 291 zł od dnia 11.01.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 453 zł od dnia 11.02.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 92 zł od dnia 11.03.2009 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 556 zł od dnia 11.04.2009 r. do dnia zapłaty.

W identycznie brzmiących uzasadnieniach pozwów wskazali, iż byli u strony pozwanej zatrudnieni na stanowiskach kierowców w transporcie międzynarodowym, w pełnym wymiarze czasu pracy w równoważonym systemie czasu pracy. Miejszem wykonywania przez nich pracy była siedziba strony pozwanej w K..

Podnieśli, iż w ramach umów o pracę odbywali na polecenie strony pozwanej wyjazdy poza jego siedzibę do: Francji, Belgii, Luksemburgu, Holandii, Niemiec, Czech, Hiszpanii, Austrii i Wielkiej Brytanii. Państwem docelowym odbywanych podróży służbowych była Holandia. W związku z tym domagają się wypłacenia każdemu z nich ryczałtu w wysokości 25% limitu proporcjonalnie do każdego państwa, w których nocowali, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19.12.2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju. Swoje roszczenia wywodzą z faktu, że pozwany pracodawca nie zapewnił

im bezpłatnych noclegów, przy czym powinien on być rozliczyć się z nimi w terminie 14 dni od dnia zakończenia podróży służbowej (terminy początkowe naliczania odsetek). Pozwany pracodawca nie wypłacał im ryczałtów za noclegi, albowiem uważał, że noclegi mogą spędzać w kabinach samochodów ciężarowych, co rzekomo zwalniało go z obowiązku wypłacenia ryczałtu na nocleg. Wskazali przy tym, że państwa, w których nocowali, ustalili w oparciu o tzw. dagraporty, natomiast przeliczenie waluty z euro nastąpiło w oparciu o kurs euro, jaki przyjęła strona pozwana wypłacając im diety za wyżywienie.

Wskazali także, że pozwany pracodawca bez ich zgody potrącił im z wynagrodzeń za pracę dochodzonych pozwami kwot. Strona pozwana wskazała w notach obciążeniowych, że powodem potrąceń było nadmierne zużycie przez powodów paliwa.

Nadto dochodzili wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych, które to wynagrodzenie nie było wypłacane przez stronę pozwaną, a powodowie obliczyli je w oparciu od dagraporty, z których wynikał ich rzeczywisty czas pracy.

Powództwo o takie same roszczenia, tyle że w innych wysokościach, identycznie uzasadnione, wniósł przeciwko stronie pozwanej także S. B., jednak ze względu na jego zgon w dniu 13.03.2012 r. sprawa z jego powództwa została postanowieniem tut. Sądu wyłączona do odrębnego rozpoznania /k.860/.

Postanowieniem z dnia 26.10.2010 r. tut. Sąd stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania i rozstrzygnięcia według właściwości Sądowi Rejonowemu w Środzie Śląskiej IV Wydział Pracy /k.11/.

Zarządzeniem Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Środzie Śląskiej z dnia 28.01.2011 r. /akta sprawy Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej o sygn. IV P 15/11/ sprawa z powództwa T. T. (1) została połączona ze sprawą z powództwa M. U. (1) przeciwko stronie pozwanej.

Zarządzeniem Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Środzie Śląskiej z dnia 28.01.2011 r. /akta sprawy Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej o sygn. IV P 13/11/ sprawa z powództwa M. K. (1) została połączona ze sprawą z powództwa M. U. (1) przeciwko stronie pozwanej.

Zarządzeniem Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Środzie Śląskiej z dnia 24.01.2011 r. /akta sprawy Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej o sygn. IV P 2/11/ sprawa z powództwa Z. P. została połączona ze sprawą z powództwa M. U. (1) przeciwko stronie pozwanej.

Strona pozwana w odpowiedziach na pozwy /k.25, 51, 75 i 121/ wniosła o oddalenie powództw w całości, a także zasądzenie na jej rzecz od każdego z powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych.

W jednakowo brzmiących uzasadnieniach wskazała, iż w okresach objętych zakresami pozwów wypłacała ona powodom, zgodnie z warunkami wynagradzania ustalonymi w umowie o pracę oraz regulaminie wynagradzania, należności z tytułu ryczałtów za noclegi w trakcie podróży służbowych, jak również wynagrodzenie z tytułu przepracowanych godzin nadliczbowych. Powodowie otrzymywali po 22 euro za każdą dobę tytułem diety za dzień pracy spędzony w podróży poza granicami kraju oraz 20 euro z tytułu ryczałtu za nocleg spędzony poza granicami kraju, co w ocenie strony pozwanej jest zgodne z przepisami prawa.

Zdaniem strony pozwanej fakt, iż powodowie nie kwestionowali dotychczas zasady wypłacania im diet oznacza, że zasady te zostały przez nich przyjęte bez zastrzeżeń, co rzekomo nie daje powodom podstaw do kwestionowania sposobu rozliczania diet i noclegów za dni spędzone przez nich w podróży służbowej.

Zarzuciła nadto, iż skoro uregulowała w swoich przepisach wewnętrznych zasady zwrotu poniesionych przez pracowników kosztów podróży służbowej, to na zasadzie art. 77⁵ § 5 KP nie obowiązywały ją przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19.12.2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności

przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju.

Powołała się także na orzecznictwo, które według niej wskazuje na to, że przyjęte przez nią zasady rozliczania diet i noclegów za dni spędzone przez nich w podróży służbowej, są prawidłowe i zgodne z prawem pracy.

Uważała ona, że powodowie wyrazili zgodę na nocleg w pojeździe, nie zgłosili w tym zakresie żadnych zastrzeżeń i z tego powodu nie przysługiwał im ryczałt za nocleg. Powołała się nadto na prawodawstwo unijne, regulujące standard miejsc do spania w pojazdach oraz wskazała, że podczas podróży służbowej zatrudnieni u niej kierowcy zatrzymywali się w jej bazie w B. w Holandii. Baza ta jest odpowiednio wyposażona – znajduje się tam kantyna wyposażona w telewizor, lodówkę i inne urządzenia gospodarstwa domowego oraz łazienka z prysznicami. W bazie znajduje się też kilka łóżek na wypadek, gdyby kierowcy chcieli spędzić noc poza kabiną samochodu.

Wskazała, iż zgodnie z postanowieniem zapisanym w łączących ją z powodami umowami o pracę do podstawowych obowiązków pracowniczych powodów należało zatrzymywanie się w celu spędzenia noclegu wyłącznie na parkingach wyznaczonych przez pozwanego pracodawcę lub zaakceptowanych przez spedytora. Parkingi te były zaopatrzone w węzeł sanitarny, z związku z czym umożliwiały kierowcom odbywanie odpoczynku w odpowiednich, zdaniem strony pozwanej, warunkach.

Zarzuciła, iż przedstawione przez powodów dągnięcia nie mogą być podstawą ewidencjonowania czasu pracy kierowców, których czas pracy był ewidencjonowany za pomocą tachografów.

Zarządzeniem z dnia 28.03.2011 r. Przewodniczący IV Wydziału Pracy Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej, w związku z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości dot. właściwości Sądów Pracy, przekazał akta sprawy zgodnie z nową właściwością tut. Sądowi /k.327/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31.08.2007 r. strona pozwana zawarła z powodem M. U. (1) umowę o pracę na okres próbny od 03.09.2007 r. do 02.12.2007 r., na stanowisku kierowca w transporcie międzynarodowym, w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie równoważnego czasu pracy, z miejscem wykonywania pracy w K..

Zgodnie z załącznikiem do powyższej umowy o pracę miesięczne wynagrodzenie powoda brutto ustalono w kwocie 1 500 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 040 zł,

ryczałt za 110 godzin dyżuru w kwocie 200 zł,

ryczałt za 20 godzin nadgodzin (50%) w kwocie 65 zł,

ryczałt za 12 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 75 zł,

ryczałt za 100 godzin w porze nocnej w kwocie 120 zł.

M. U. (1) oświadczył, że zapoznał się z regulaminem pracy i regulaminem wynagradzania obowiązującymi u strony pozwanej.

W dniu 26.11.2007 r. strona pozwana zawarła z powodem M. U. (1) umowę na czas określony od 03.12.2007 r. do 02.12.2012 r. na stanowisku kierowca w transporcie międzynarodowym, w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie równoważnego czasu pracy, z miejscem wykonywania pracy w K., z możliwością rozwiązania umowy za 2 tygodniowym wypowiedzeniem.

Zgodnie z załącznikiem do powyższej umowy o pracę miesięczne wynagrodzenie powoda brutto ustalono w kwocie 2 000 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 390 zł,

ryczałt za 110 godzin dyżuru w kwocie 270 zł,

ryczałt za 20 godzin nadgodzin (50%) w kwocie 80 zł,

ryczałt za 12 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 100 zł,

ryczałt za 100 godzin w porze nocnej w kwocie 160 zł.

Porozumieniem zmieniającym z dnia 27.12.2007 r. strony dokonały zmian umowy o pracę w zakresie warunków pracy i płacy, przy czym zmiana w szczególności polegała na zmianie treści załącznika określającego składniki wynagrodzenia powoda, a mianowicie

miesięczne wynagrodzenie powoda brutto ustalono w kwocie 2 000 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 220 zł,

ryczałt za 110 godzin dyżuru w kwocie 241 zł,

ryczałt za 20 godzin nadgodzin (50%) w kwocie 218 zł,

ryczałt za 12 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 175 zł,

ryczałt za 100 godzin w porze nocnej w kwocie 146 zł.

Porozumieniem zmieniającym z dnia 01.01.2008 r. strony dokonały zmian umowy o pracę w zakresie warunków pracy – systemu czasu pracy. Mianowicie strony usunęły z umowy o pracę zapis, że powód wykonuje pracę w systemie równoważonego czasu pracy.

Aneks z dnia 30.12.2008 r. do umowy o pracę strony porozumiały się w sprawie dokonania zmian w warunkach płacy, a mianowicie z dniem 01.01.2009 r. miesięczne wynagrodzenie powoda brutto ustalono w kwocie 2 000 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 276 zł,

ryczałt za 90 godzin dyżuru w kwocie 205 zł,

ryczałt za 26 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 396 zł,

ryczałt za 81 godzin w porze nocnej w kwocie 123 zł.

Oświadczeniem z dnia 31.03.2009 r. strona pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia, jako przyczynę rozwiązania umowy o pracę wskazując „zaprzestanie niewykonanie poleceń służbowych polegającego na przewozie towaru od dnia od 30.03.2009 r. do 31.03.2009 r. oraz uniemożliwienie wykonania pracy przez innych pracowników firmy poprzez okupację ciągnika pracodawcy. Pracownik odmówił opuszczenie auta oraz odmówił zdania kluczyków do auta.”

Dowód: - umowa o pracę z dnia 31.08.2007 r. wraz z załącznikiem /akta osobowe powoda M. U. (1)/;

- pisemne oświadczenie powoda M. U. (1) z dnia 31.08.2007 r. /akta osobowe powoda M. U. (1)/;

- umowa o pracę z dnia 26.11.2007 r. wraz z załącznikiem /akta osobowe powoda M. U. (1)/;
- porozumienie zmieniające z dnia 27.12.2007 r. wraz z załącznikami /akta osobowe powoda M. U. (1)/;
- porozumienie zmieniające z dnia 01.01.2008 r. /akta osobowe powoda M. U. (1)/;
- aneks z dnia 30.12.2008 r. /akta osobowe powoda M. U. (1)/;
- pismo strony pozwanej z dnia 31.03.2009 r. /akta osobowe powoda M. U. (1)/.

W dniu 15.01.2007 r. strona pozwana zawarła z powodem Z. P. umowę o pracę na okres próbny od 29.01.2007 r. do 28.04.2007 r., na stanowisku kierowca w transporcie międzynarodowym, w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie równoważnego czasu pracy, z miejscem wykonywania pracy w K..

Zgodnie z załącznikiem do powyższej umowy o pracę miesięczne wynagrodzenie powoda brutto ustalono w kwocie 1 500 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 000 zł,

ryczałt za 50 godzin dyżuru w kwocie 110 zł,

ryczałt za 10 godzin nadgodzin (50%) w kwocie 70 zł,

ryczałt za 10 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 70 zł,

ryczałt za 40 godzin w porze nocnej w kwocie 250 zł.

Z. P. oświadczył, że zapoznał się z regulaminem pracy i regulaminem wynagradzania obowiązującymi u strony pozwanej.

W dniu 26.04.2007 r. strona pozwana zawarła z powodem Z. P. umowę na czas określony od 29.04.2007 r. do 28.04.2012 r. na stanowisku kierowca w transporcie międzynarodowym, w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie równoważnego czasu pracy, z miejscem wykonywania pracy w K., z możliwością rozwiązania umowy za 2 tygodniowym wypowiedzeniem.

Zgodnie z załącznikiem do powyższej umowy o pracę miesięczne wynagrodzenie powoda brutto ustalono w kwocie 2 000 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 400 zł,

ryczałt za 50 godzin dyżuru w kwocie 120 zł,

ryczałt za 10 godzin nadgodzin (50%) w kwocie 80 zł,

ryczałt za 10 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 80 zł,

ryczałt za 40 godzin w porze nocnej w kwocie 320 zł.

Aneksem z dnia 27.04.2007 r. do umowy o pracę strony porozumiały się w sprawie dokonania zmian w warunkach płacy a mianowicie z dniem 01.05.2007 r. miesięczne wynagrodzenie powoda brutto ustalono w kwocie 2 500 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 200 zł,

ryczałt za 110 godzin dyżuru w kwocie 350 zł,

ryczałt za 20 godzin nadgodzin (50%) w kwocie 150 zł,

ryczałt za 12 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 100 zł,

ryczałt za 100 godzin w porze nocnej w kwocie 700 zł.

Aneksiem z dnia 31.05.2007 r. do umowy o pracę strony porozumiały się w sprawie dokonania zmian w warunkach płacy, a mianowicie z dniem 01.06.2007 r. miesięczne wynagrodzenie powoda brutto ustalono w kwocie 2 500 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 750 zł,

ryczałt za 110 godzin dyżuru w kwocie 330 zł,

ryczałt za 20 godzin nadgodzin (50%) w kwocie 100 zł,

ryczałt za 12 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 120 zł,

ryczałt za 100 godzin w porze nocnej w kwocie 200 zł.

W dniu 15.07.2007 r. strona pozwana wypowiedziała powodowi warunki pracy i płacy w zakresie wysokości i składników wynagrodzenia, proponując z dniem 16.07.2007 r. miesięczne wynagrodzenie powoda brutto w kwocie 2 000 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 390 zł,

ryczałt za 110 godzin dyżuru w kwocie 270 zł,

ryczałt za 20 godzin nadgodzin (50%) w kwocie 80 zł,

ryczałt za 12 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 100 zł,

ryczałt za 100 godzin w porze nocnej w kwocie 160 zł.

Porozumieniem zmieniającym z dnia 01.01.2008 r. strony dokonały zmian umowy o pracę w zakresie warunków pracy – systemu czasu pracy. Strony usunęły z umowy o pracę zapis, że powód wykonuje pracę w systemie równoważonego czasu pracy.

Porozumieniem zmieniającym z dnia 27.12.2007 r. strony dokonały zmian umowy o pracę w zakresie warunków pracy i płacy, przy czym zmiana w szczególności polegała na zmianie treści załącznika określającego składniki wynagrodzenia powoda, a mianowicie

miesięczne wynagrodzenie powoda brutto ustalono w kwocie 2 000 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 220 zł,

ryczałt za 110 godzin dyżuru w kwocie 241 zł,

ryczałt za 20 godzin nadgodzin (50%) w kwocie 218 zł,

ryczałt za 12 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 175 zł,

ryczałt za 100 godzin w porze nocnej w kwocie 146 zł.

Aneks z dnia 30.12.2008 r. do umowy o pracę strony porozumiały się w sprawie dokonania zmian w warunkach płacy a mianowicie z dniem 01.01.2009 r. miesięczne wynagrodzenie powoda brutto ustalono w kwocie 2 000 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 276 zł,

ryczałt za 90 godzin dyżuru w kwocie 205 zł,

ryczałt za 26 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 396 zł,

ryczałt za 81 godzin w porze nocnej w kwocie 123 zł.

Umowa o pracę została rozwiązana z dniem 17.06.2009 r. na mocy porozumienia stron.

Dowód: - umowa o pracę z dnia 15.01.2007 r. wraz z załącznikiem /akta osobowe powoda Z. P./;

- pisemne oświadczenie powoda Z. P. z dnia 15.01.2007 r. /akta osobowe powoda Z. P./;

- umowa o pracę z dnia 26.04.2007 r. wraz z załącznikiem /akta osobowe powoda Z. P./;

- aneks z dnia 27.04.2007 r. do umowy o pracę /akta osobowe powoda Z. P./;

- aneks z dnia 31.05.2007 r. do umowy o pracę /akta osobowe powoda Z. P./;

- pismo strony pozwanej z dnia 04.07.2007 r. /akta osobowe powoda Z. P./;

- porozumienie z dnia 01.01.2008 r. /akta osobowe powoda Z. P./;

- porozumienie z dnia 27.12.2007 r. wraz z załącznikami /akta osobowe powoda Z. P./;

- aneks z dnia 30.12.2008 r. do umowy o pracę /akta osobowe powoda Z. P./;

- pismo powoda Z. P. z dnia 28.05.2009 r. /akta osobowe powoda Z. P./;

- świadectwo pracy powoda Z. P. /akta osobowe powoda Z. P./.

W dniu 30.08.2007 r. strona pozwana zawarła z powodem M. K. (1) umowę o pracę na okres próbny od 03.09.2007 r. do 02.12.2007 r., na stanowisku kierowca w transporcie międzynarodowym, w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie równoważnego czasu pracy, z miejscem wykonywania pracy w K..

Zgodnie z załącznikiem do powyższej umowy o pracę miesięczne wynagrodzenie powoda brutto ustalono w kwocie 1 500 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 040 zł,

ryczałt za 110 godzin dyżuru w kwocie 200 zł,

ryczałt za 20 godzin nadgodzin (50%) w kwocie 65 zł,

ryczałt za 12 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 75 zł,

ryczałt za 100 godzin w porze nocnej w kwocie 120 zł.

M. K. (1) oświadczył, że zapoznał się z regulaminem pracy i regulaminem wynagradzania obowiązującymi u strony pozwanej.

W dniu 26.11.2007 r. strona pozwana zawarła z powodem M. K. (1) umowę o pracę na czas określony od 03.12.2007 r. do 02.12.2012 r. na stanowisku kierowca w transporcie międzynarodowym, w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie równoważnego czasu pracy, z miejscem wykonywania pracy w K., z możliwością rozwiązania umowy za 2 tygodniowym wypowiedzeniem.

Zgodnie z załącznikiem do powyższej umowy o pracę miesięczne wynagrodzenie powoda brutto ustalono w kwocie 2 000 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 390 zł,

ryczałt za 110 godzin dyżuru w kwocie 270 zł,

ryczałt za 20 godzin nadgodzin (50%) w kwocie 80 zł,

ryczałt za 12 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 100 zł,

ryczałt za 100 godzin w porze nocnej w kwocie 160 zł.

Porozumieniem zmieniającym z dnia 27.12.2007 r. strony dokonały zmian umowy o pracę w zakresie warunków pracy i płacy, przy czym zmiana w szczególności polegała na zmianie treści załącznika określającego składniki wynagrodzenia powoda, a mianowicie

miesięczne wynagrodzenie powoda brutto ustalono w kwocie 2 000 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 220 zł,

ryczałt za 110 godzin dyżuru w kwocie 241 zł,

ryczałt za 20 godzin nadgodzin (50%) w kwocie 218 zł,

ryczałt za 12 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 175 zł,

ryczałt za 100 godzin w porze nocnej w kwocie 146 zł.

Anekses z dnia 30.12.2008 r. do umowy o pracę strony porozumiały się w sprawie dokonania zmian w warunkach płacy a mianowicie z dniem 01.01.2009 r. miesięczne wynagrodzenie powoda brutto ustalono w kwocie 2 000 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 276 zł,

ryczałt za 90 godzin dyżuru w kwocie 205 zł,

ryczałt za 26 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 396 zł,

ryczałt za 81 godzin w porze nocnej w kwocie 123 zł.

Umowa o pracę została rozwiązana z dniem 30.03.2009 r. na mocy porozumienia stron.

Dowód: - umowa o pracę z dnia 30.08.2007 r. wraz z załącznikiem /akta osobowe powoda M. K. (1)/;

- pisemne oświadczenie powoda M. K. (1) z dnia 30.08.2007 r. /akta osobowe powoda M. K. (1)/;

- umowa o pracę z dnia 26.11.2007 r. wraz z załącznikiem /akta osobowe powoda M. K. (1)/;

- porozumienie z dnia 27.12.2007 r. wraz z załącznikami /akta osobowe powoda M. K. (1)/;

- aneks z dnia 30.12.2008 r. do umowy o pracę /akta osobowe powoda M. K. (1)/;

- świadectwo pracy /akta osobowe powoda M. K. (1)/;

- ugoda z dnia 15.04.2009 r. /akta osobowe powoda M. K. (1)/.

W dniu 30.08.2007 r. strona pozwana zawarła z powodem T. T. (1) umowę o pracę na okres próbny od 03.09.2007 r. do 02.12.2007 r., na stanowisku kierowca w transporcie międzynarodowym, w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie równoważnego czasu pracy, z miejscem wykonywania pracy w K..

Zgodnie z załącznikiem do powyższej umowy o pracę miesięczne wynagrodzenie powoda brutto ustalono w kwocie 1 500 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 040 zł,

ryczałt za 110 godzin dyżuru w kwocie 200 zł,

ryczałt za 20 godzin nadgodzin (50%) w kwocie 65 zł,

ryczałt za 12 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 75 zł,

ryczałt za 100 godzin w porze nocnej w kwocie 120 zł.

T. T. (1) oświadczył, że zapoznał się z regulaminem pracy i regulaminem wynagradzania obowiązującymi u strony pozwanej.

W dniu 26.11.2007 r. strona pozwana zawarła z powodem T. T. (1) umowę o pracę na czas określony od 03.12.2007 r. do 02.12.2012 r. na stanowisku kierowca w transporcie międzynarodowym, w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie równoważnego czasu pracy, z miejscem wykonywania pracy w K., z możliwością rozwiązania umowy za 2 tygodniowym wypowiedzeniem.

Zgodnie z załącznikiem do powyższej umowy o pracę miesięczne wynagrodzenie powoda brutto ustalono w kwocie 2 000 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 220 zł,

ryczałt za 110 godzin dyżuru w kwocie 241 zł,

ryczałt za 20 godzin nadgodzin (50%) w kwocie 218 zł,

ryczałt za 12 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 175 zł,

ryczałt za 100 godzin w porze nocnej w kwocie 146 zł.

Aneksem z dnia 30.12.2008 r. do umowy o pracę strony porozumiały się w sprawie dokonania zmian w warunkach płacy a mianowicie z dniem 01.01.2009 r. miesięczne wynagrodzenie powoda brutto ustalono w kwocie 2 000 zł, na które składało się:

wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1 276 zł,

ryczałt za 90 godzin dyżuru w kwocie 205 zł,

ryczałt za 26 godzin nadgodzin (100%) w kwocie 396 zł,

ryczałt za 81 godzin w porze nocnej w kwocie 123 zł.

Umowa o pracę została rozwiązana z dniem 30.03.2009 r. na mocy porozumienia stron.

Dowód: - umowa o pracę z dnia 30.08.2007 r. z załącznikiem /akta osobowe powoda T. T. (1)/;

- oświadczenie T. T. (1) (niedatowane) o zapoznaniu się z regulaminami wynagradzania i pracy /akta osobowe powoda T. T. (1)/;

- umowa o pracę z dnia 26.11.2007 r. wraz z załącznikiem /akta osobowe powoda T. T. (1)/;

- aneks z dnia 30.12.2008 r. do umowy o pracę /akta osobowe powoda T. T. (1)/;

- świadectwo pracy /akta osobowe powoda T. T. (1)/;

- ugoda z dnia 15.04.2009 r. /akta osobowe powoda T. T. (1)/.

Powód M. U. (1) w dniu 31.08.2007 r. podpisał zgodę na potrącanie mu przez stronę pozwaną z diet krajowych, zagranicznych oraz premii uznaniowej zobowiązań wobec strony pozwanej, między innymi, za różnicę w normach paliwowych (zbyt wysoka norma spalania).

Powód M. K. (1) w dniu 30.08.2007 r. podpisał zgodę na potrącanie mu przez stronę pozwaną z diet krajowych, zagranicznych oraz premii uznaniowej zobowiązań wobec strony pozwanej, między innymi, za różnicę w normach paliwowych (zbyt wysoka norma spalania).

Powód T. T. (1) w dniu 30.08.2007 r. podpisał zgodę na potrącanie mu przez stronę pozwaną z diet krajowych, zagranicznych oraz premii uznaniowej zobowiązań wobec strony pozwanej, między innymi, za różnicę w normach paliwowych (zbyt wysoka norma spalania).

Dowód: - oświadczenie powoda M. U. (1) z dnia 31.08.2007 r. /akta osobowe powoda M. U. (1)/;

- oświadczenie powoda M. K. (1) z dnia 30.08.2007 r. /akta osobowe powoda M. K. (1)/;

- oświadczenie powoda T. T. (1) z dnia 30.08.2007 r. /akta osobowe powoda T. T. (1)/.

Powód M. U. (1) został przez stronę pozwaną obciążony kwotą 590 zł tytułem ponadnormatywnego zużycia paliwa, która to kwota została mu potrącona z należnych diet.

(bezsporne)

Notą obciążeniową z dnia 22.12.2008 r. powód M. K. (1) został obciążony kosztami ponadnormatywnego zużycia paliwa za okres 08-09.10.2008 r. w kwocie 517,5 euro, to jest 2 123 zł, która została mu potrącona w wypłacanych diet. M. K. (1) złożył własnoręczny podpis pod powyższą notą obciążeniową.

Notą obciążeniową z dnia 22.12.2008 r. powód T. T. (1) został obciążony kosztami ponadnormatywnego zużycia paliwa za okres 08-09.10.2008 r. w kwocie 517,5 euro, to jest 2 123 zł, która została mu potrącona w wypłacanych diet. T. T. (1) złożył własnoręczny podpis pod powyższą notą obciążeniową.

Dowód: - nota obciążeniowa z dnia 22.12.2008 r. /akta osobowe powoda M. K. (1)/;

- nota obciążeniowa z dnia 22.12.2008 r. /akta osobowe powoda T. T. (1)/;

- częściowo przesłuchanie powoda M. K. (1) /k.859/;

- częściowo przesłuchanie powoda T. T. (1) /k.860/.

Zgodnie z obowiązującymi u strony pozwanej zasadami dotyczącymi urlopów każdy kierowca ma obowiązek co 4-5 tygodni zjechać do RP (Polski) na 1 tydzień (5 dni roboczych) odpoczynku. Dni te będą częściowo równoważyć przepracowane nadgodziny oraz przysługujący urlop w danym roku (kierowca wypisuje wniosek urlopowy).

Kierowcy przysługuje dodatkowo 2 tygodniowy urlop (10 dni roboczych) w ciągu roku. Kierowca powinien zgłosić odpowiednio wcześniej zamiar pójścia na urlop.

Dowód: - zasady dotyczące urlopów /akta osobowe powodów/.

Zgodnie z obowiązującymi u strony pozwanej od dnia 01.07.2005 r. zasadami naliczania diet zagranicznych i krajowych dieta za 1 pełną dobę (24h) przebywania poza RP pod warunkiem, iż kierowca pracuje w danym dniu wynosiła 42 euro.

Dieta za 1 pełną dobę (24h) przebywania poza RP, gdy kierowca ma „wolny dzień pracy” wynosiła 35 euro.

Dieta krajowa, pod warunkiem, iż kierowca pozostaje w pracy pełną dobę wynosiła 28 euro (w przypadku zjazdu do domu dieta krajowa nie będzie naliczana za kilka godzin w Polsce).

Powodowie podpisali oświadczenie o zapoznaniu się z powyższymi zasadami oraz, że nie wnoszą do nich zastrzeżeń.

Dowód: - nowe zasady naliczania diet zagranicznych i krajowych /akta osobowe powodów/.

Zgodnie z obowiązującym u strony pozwanej regulaminem wynagradzania miesięczna stawka wynagrodzenia zasadniczego pracownika ustalana jest w umowie o pracę zawartej z pracownikiem (§ 7), przy czym pracodawca może w drodze zarządzenia wprowadzać dodatkowe składniki wynagrodzenia pracowników, jak np. ustalać wysokość miesięcznych ryczałtów za dyżury bądź pracę w godzinach nadliczbowych wraz z dodatkami (§ 8).

Z uwagi na obowiązujące przepisy prawne oraz skomplikowane elementy związane ze sposobem rozliczania czasu pracy kierowców znajdujących się w ciągłym ruchu, pracodawca ustala wysokość diet za podróże służbowe w sposób ryczałtowy, zgodnie z postanowieniami niniejszego paragrafu (§ 9 ust. 2).

Dla pracownika zatrudnionego na stanowisku kierowcy w transporcie drogowym ustala się następujące ryczałtowane wysokości diet (§ 9 ust. 3):

- a) ustala się dietę w ryczałtowej wysokości 28 euro za diety i noclegi za całą dobę spędzoną w podróży służbowej na terytorium kraju, wypłacaną jedynie w sytuacji, gdy pracownik nie przebywa w miejscu swojego zamieszkania;
- b) ustala się dietę w ryczałtowej wysokości 42 euro za diety i noclegi za całą dobę spędzoną poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w podróży służbowej, wypłacaną jedynie w sytuacji, jeżeli pracownik w tym czasie pracował;
- c) ustala się dietę w ryczałtowej wysokości 35 euro za diety i noclegi za całą dobę spędzoną poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w podróży służbowej, jeżeli pracownik w tym czasie nie pracował.

Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach kierowców wyrażają zgodę na spędzanie dziennych okresów odpoczynku oraz skróconych tygodniowych okresów odpoczynku poza bazą w pojeździe pracodawcy, o ile pojazd ten posiada odpowiednie miejsce do spania dla każdego kierowcy i pojazd znajduje się na postoju. W takim przypadku przyjmuje się, że pracodawca zapewnił kierowcy bezpłatny nocleg, a pracownikowi nie przysługuje z tego tytułu żadne dodatkowe wynagrodzenie ani ryczałt za nocleg spędzony w pojeździe, przy czym pracownicy wyrażają na to zgodę.

Zgodnie ze stanowiącym załącznik do regulaminu wynagradzania wykazem stanowisk i kategorii zaszeregowania pracowników strony pozwanej wynagradzanych według stawek miesięcznych, kierowca w transporcie jest zaszeregowany w kategorii II, a zatem jego miesięczne wynagrodzenie zasadnicze wynosi od 1 500 zł do 3 000 zł.

Zgodnie z aneksem z dnia 09.02.2009 r. do regulaminu wynagradzania § 9 pkt (ust.) 2 regulaminu wynagradzania otrzymał następujące brzmienie:

Dla pracownika zatrudnionego na stanowisku kierowcy w transporcie międzynarodowym ustala się następujące wysokości diet:

- a) ustala się dietę w ryczałtowej wysokości 10 euro za całą dobę spędzoną w podróży służbowej na terytorium kraju, wypłacaną jedynie w sytuacji, gdy pracownik nie przebywa w miejscu zamieszkania;
- b) ustala się dietę w ryczałtowej wysokości 35 euro za całą dobę spędzoną poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w podróży służbowej, wypłacaną jedynie w sytuacji, jeżeli pracownik w tym czasie pracował;
- c) ustala się dietę w ryczałtowej wysokości 20 euro za całą dobę spędzoną poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w podróży służbowej, jeżeli pracownik w tym czasie nie pracował.

Dotyczące powodów modyfikacje struktury wynagrodzenia i premii nie odnosiły się do ryczałtów za noclegi.

Dowód: - regulamin wynagradzania u strony pozwanej (niedatowany) wraz z załącznikiem i aneksami /białe teczki dołączone do akt z opisem – dowody/;

- zarządzenie zarządu strony pozwanej z dnia 15.12.2006 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu wynagradzania;

- załącznik – (...) struktura wynagrodzenia i premii z dnia 04.07.2007 r. /k.233-234/;

- zeznania świadka M. D. /k.935-937/.

Zgodnie z obowiązującym u strony pozwanej regulaminem pracy, pracownik zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w transporcie drogowym zobowiązany jest w taki sposób kierować powierzonym mu pojazdem, aby przeciętne zużycie paliwa wyniosło maksymalnie 32 l/100 km (§ 6 ust. 6). Z zeznań świadka M. Ż. wynika jednak, że takie zużycie mogło być w niektórych samochodach ciężarowych strony pozwanej w rzeczywistości wyższe. Z zeznań S. S. wynika, że zużycie paliwa było uzależnione nie tylko od masy ładunku, ale i od ukształtowania terenu.

Pracodawca prowadzi ewidencję czasu pracy pracownika zatrudnionego na stanowisku kierowcy w transporcie drogowym wyłącznie na podstawie danych z tachografu analogowego bądź cyfrowego. Pracownik przyjmuje do wiadomości, że dane z tachografu będą stanowić wyłączną podstawę do obliczania wszelkich należności pracowniczych jak wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, dodatek za pracę w nocy itd. (§ 9 ust. 4).

Pracodawca dodatkowo prowadzi ewidencję podróży zagranicznych i krajowych kierowców na podstawie raportów (...). W celu sporządzenia takiego raportu pracownik jest zobowiązany podawać nr personalny, nr rejestracyjny, nr boczny pojazdu, imię, nazwisko, numer tygodnia, datę, wagę ładunku, stan kilometrów, tankowania, wszystkie wydatki kosztowe, dane do wyliczenia diety zagranicznej tj. dni w których będąc w delegacji pracował oraz dni w których nie pracował, diety krajowej, miejscowości załadunku i rozładunku. Raporty te służą wyłącznie obliczaniu wysokości diet krajowych i międzynarodowych oraz rozliczeniom pracodawcy z kontrahentami, a także kontroli stanu zużycia pojazdów i nie stanowią podstawy do rozliczania pracowników z tytułu należności pracowniczych (w tym celu pracownicy zobowiązani są do rzetelnego i sumiennego posługiwania się tachografami analogowymi i cyfrowymi, które są podstawowymi i jedynymi narzędziami służącymi do rozliczania czasu pracy kierowców) (§ 9 ust. 5).

Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach kierowców wyrażają zgodę na spędzanie dziennych okresów odpoczynku oraz skróconych tygodniowych okresów odpoczynku poza bazą w pojeździe pracodawcy, o ile pojazd ten posiada odpowiednie miejsce do spania dla każdego kierowcy i pojazd znajduje się na postoju (§ 15). Strona pozwana nie płaciła swoim kierowcom za noclegi.

Z uwagi na rodzaje wykonywanych przewozów i ich szczególną organizację określoną poszczególnymi zadaniami przewozowymi, do pracowników na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych zatrudnionych w międzynarodowym i krajowym transporcie drogowym towarów stosuje się zadaniowy system czasu pracy. Z uwagi na szczególne potrzeby i zasady funkcjonowania pracodawcy okres rozliczeniowy wynosi trzy miesiące (§ 21 ust. 2).

Pracownik na stanowisku kierowcy przyjmuje do wiadomości, że standardowa organizacja procesu pracy przyjęta u pracodawcy zakłada tygodniowy pobyt w Polsce co 4-5 tygodni (§ 21 ust. 3).

Dowód: - regulamin pracy u strony pozwanej (niedatowany) /białe teczki dołączone do akt z opisem – dowody/;

- zeznania świadka M. M. /k.368/;

- zeznania świadka M. Ż. /k.368-369/;

- zeznania świadka S. S. /k.768-771/;

- zeznania świadka W. Z. /k.771-774/.

Powodowie wykonywali swoją pracę na stanowiskach kierowców kierując ciągnikami siodłowymi o wysokim i zgodnym z przepisami prawa standardzie wyposażenia. Kabiny przedmiotowych ciągników siodłowych były wyposażone w dwie leżanki (górną i dolną), sterowaną automatycznie klimatyzacją (działającą tylko przy włączonym silniku) oraz ogrzewaniem niezależnym, działającym także przy wyłączonym silniku i lodówkę.

Strona pozwana nie zapewniała powodom pościeli.

Dowód: - specyfikacje ciągników siodłowych marki S. model (...) z kabiną typu (...) wraz z oświadczeniami przedstawiciela (...) s.a. - wyłącznego importera pojazdów marki S. w Polsce /białe teczki dołączone do akt z opisem – dowody/;

- zeznania świadka M. Ż. /k.368-369/;

- częściowo zeznania świadka T. B. /k.374-375/;

- częściowo zeznania świadka M. K. (2) /k.375/;

- zeznania świadka S. S. /k.768-771/;

- zeznania świadka W. Z. /k.771-774/;

- zeznania świadka M. K. (3) /k.874-875/;

- zeznania świadka M. D. /k.935-937/.

Podczas wyjazdów służbowych do Królestwa Niderlandów (Holandii) powodowie zjeżdżali do bazy transportowej przedsiębiorstwa strony pozwanej, zlokalizowanej w miejscowości B.. W bazie znajdowała się kantyna, wyposażona w kuchnię z zapleczem, łazienkę z natryskami, pralki, odbiornik telewizyjny i jedno piętrowe łóżko (dwa miejsca do spania). Łóżka były tak brudne, że nikt na nich nawet nie siadał. Do kantyny przejeżdżało 10-30 osób w tym samym czasie, w związku z tym nocleg dla wszystkich w 2 łóżkach byłby niemożliwy. W zbiorniku z ciepłą wodą nie wystarczało ciepłej wody na kąpiel dla wszystkich.

Zatrudnieni u strony pozwanej kierowcy w trasie nocowali w kabinach samochodów na parkingach. Nie spali ani w hotelach, ani w motelach.

Kierowca zazwyczaj nie miał swobody wyboru parkingu, musiał nocować na parkingach wyznaczonych przez stronę pozwaną.

Na niektórych parkingach nie było węzłów sanitarnych i kierowcy musieli potrzeby fizjologiczne załatwiać w lesie.

Strona pozwana nie zapewniała zatrudnionym u niej kierowcom, w tym powodom, bezpłatnych noclegów, poza możliwością odpoczynku na leżance w kabinie ciągnika siodłowego.

Kierowcy pracujący u strony pozwanej nie mieli zapewnionej w samochodach klimatyzacji stacjonarnej.

Kierowcy w czasie postoju musieli nadzorować zarówno samochód, jak również towar znajdujący się w samochodzie.

Dowód: - dokumentacja fotograficzna kantyny na terenie bazy transportowej przedsiębiorstwa strony pozwanej w B. (Królestwo Niderlandów) /białe teuczki dołączone do akt z opisem – dowody/;

- zeznania świadka M. Ż. /k.368-369/;
- częściowo zeznania świadka T. B. /k.374-375/;
- częściowo zeznania świadka M. K. (2) /k.375/;
- zeznania świadka S. S. /k.768-771/;
- zeznania świadka W. Z. /k.771-774/;
- zeznania świadka M. K. (3) /k.874-875/;
- zeznania świadka M. D. /k.935-937/;
- przesłuchanie powoda M. U. (1) /k.858-859/;
- przesłuchanie powoda Z. P. /k.859-860/.

W spornym okresie, to jest od listopada 2007 r. do kwietnia 2009 r., powodowie odbywali podróże służbowe poza granice Rzeczypospolitej Polskiej, do takich krajów jak Republika Federalna Niemiec (Niemcy), Królestwo Niderlandów (Holandia/Niderlandy), Republika Francuska (Francja), Królestwo Belgii (Belgia), Królestwo Hiszpanii (Hiszpania), Wielkie Księstwo Luksemburga (Luksemburg), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Wielka Brytania), Republika Austrii (Austria), Republika Portugalska (Portugalia) i Republika Czeska (Czechy).

Zgodnie ze wskazaniem tzw. dagrapportów należność powoda M. U. (1) z tytułu podróży służbowych wynosi 34 774,60 zł (ryczałty za noclegi), zaś zgodnie z zasadami przyjętymi przez stronę pozwaną 21 530,49 zł (diety), przy czym strona pozwana uregulowała z tego tytułu kwotę 21 449,09 zł.

Należne powodowi z tytułu ryczałtów należności wynoszą:

Listopad 2007 r. – 1 859,90 zł;

Grudzień 2007 r. – 1 791,51 zł;

Styczeń 2008 r. – 2 348,20 zł;

Luty 2008 r. – 1 403,16 zł;

Marzec 2008 r. – 1 452,03 zł;

Kwiecień 2008 r. – 2 299,42 zł;

Maj 2008 r. – 2 627,60 zł;

Czerwiec 2008 r. – 1 718,39 zł;

Lipiec 2008 r. – 1 667,28 zł;

Sierpień 2008 r. – 1 850,52 zł;

Wrzesień 2008 r. – 1 030,31 zł;

Październik 2008 r. – 2 166,95 zł;

Listopad 2008 r. – 2 310,42 zł;

Grudzień 2008 r. – 2 727,26 zł;

Styczeń 2009 r. – 2 974,26 zł;

Luty 2009 r. – 2 402,26 zł;

Marzec 2009 r. – 2 145,12 zł.

Należność powoda M. U. (1) w związku z dokonaniem przez stronę pozwaną potrąceniem z tytułu ponadnormatywnego zużycia paliwa, wynosiła 0,00 zł, zatem strona pozwana bezzasadnie obciążyła powoda kwotą 590 zł z tego tytułu.

Według stawki zgodnej z postanowieniami umowy o pracę należność powoda M. U. (1) z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych powinna była wynieść 3 448,81 zł, zaś według stawki zgodnej z postanowieniami regulaminu pracy 4 245,84 zł. Strona pozwana naliczyła i wypłaciła powodowi z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych kwotę 2 134,94 zł oraz dodatek do ryczałtów w wysokości 2 471,47 zł, co daje razem wypłaconą kwotę 4 606,41 zł, która to kwota przewyższa kwotę należności powoda za pracę w godzinach nadliczbowych.

Zgodnie ze wskazaniem tzw. dagrapportów należność powoda Z. P. z tytułu podróży służbowych wynosi 31 453,03 zł (ryczałty za noclegi), zaś zgodnie z zasadami przyjętymi przez stronę pozwaną 19 215,35 zł (diety), przy czym strona pozwana uregulowała z tego tytułu kwotę 19 046,35 zł.

Należne powodowi z tytułu ryczałtów należności wynoszą:

Styczeń 2008 r. – 2 171,95 zł;

Luty 2008 r. – 1 840,52 zł;

Marzec 2008 r. – 1 447,85 zł;

Kwiecień 2008 r. – 1 590,49 zł;

Maj 2008 r. – 1 644,10 zł;

Czerwiec 2008 r. -1 764,61 zł;

Lipiec 2008 r. – 1 716,33 zł;

Sierpień 2008 r. – 1 518,43 zł;

Wrzesień 2008 r. – 2 388,27 zł;

Październik 2008 r. – 2 608,81 zł;

Listopad 2008 r. – 2 351,07 zł;

Grudzień 2008 r. – 2 319,89 zł;

Styczeń 2009 r. – 805,71 zł;

Luty 2009 r. – 3 539,93 zł;

Marzec 2009 r. – 3 350,56 zł;

Kwiecień 2009 r. – 394,54 zł.

Według stawki zgodnej z postanowieniami umowy o pracę należność powoda Z. P. z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych powinna była wynieść 3 210,09 zł, zaś według stawki zgodnej z postanowieniami regulaminu pracy 3 943,02 zł. Strona pozwana naliczyła i wypłaciła powodowi z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych kwotę 2 080,14 zł oraz dodatek do ryczałtów w wysokości 2 891,34 zł, co daje razem wypłaconą kwotę 4 971,48 zł, która to kwota przewyższa kwotę ewentualnie należną powodowi za pracę w godzinach nadliczbowych.

Zgodnie ze wskazaniem tzw. dągrapportów należność powoda T. T. (1) z tytułu podróży służbowych wynosi 24 891,27 zł (ryczałty za noclegi), zaś zgodnie z zasadami przyjętymi przez stronę pozwaną 16 204,30 zł (diety), przy czym strona pozwana uregulowała z tego tytułu kwotę 15 514,30 zł.

Należne powodowi z tytułu ryczałtów należności wynoszą:

Luty 2008 r. – 1 851,64 zł;

Marzec 2008 r. – 1 818,28 zł;

Kwiecień 2008 r. – 1 536,29 zł;

Maj 2008 r. – 2 061,78 zł;

Czerwiec 2008 r. – 1 853,98 zł;

Lipiec 2008 r. – 0,00 zł;

Sierpień 2008 r. – 1 259,34 zł;

Wrzesień 2008 r. – 1 920,32 zł;

Październik 2008 r. – 2 138,04 zł;

Listopad 2008 r. – 2 367,04 zł;

Grudzień 2008 r. – 1 855,98 zł;

Styczeń 2009 r. – 2 663,52 zł;

Luty 2009 r. – 1 630,23 zł;

Marzec 2009 r. – 1 934,83 zł.

Należność powoda T. T. (1) w związku z dokonaniem przez stronę pozwaną potrąceniem z tytułu ponadnormatywnego zużycia paliwa, wynosiła 2 123 zł, zatem strona pozwana zasadnie obciążyła powoda powyższą kwotą z tego tytułu.

Według stawki zgodnej z postanowieniami umowy o pracę należność powoda T. T. (1) z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych powinna była wynieść 2 058,20 zł, zaś według stawki zgodnej z postanowieniami regulaminu pracy 2 508,11 zł. Strona pozwana naliczyła i wypłaciła powodowi z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych kwotę 2 351,34 zł oraz dodatek do ryczałów w wysokości 1 883,29 zł, co daje razem wypłaconą kwotę 4 234,63 zł, która to kwota przewyższa kwotę należności powoda za pracę w godzinach nadliczbowych.

Zgodnie ze wskazaniem tzw. dagrapportów należność powoda M. K. (1) z tytułu podróży służbowych wynosi 27 441,16 zł (ryczałty za noclegi), zaś zgodnie z zasadami przyjętymi przez stronę pozwaną 17 807,26 zł (diety), przy czym strona pozwana uregulowała z tego tytułu kwotę 17 239,85 zł.

Należne powodowi z tytułu ryczałów należności wynoszą:

Luty 2008 r. – 1 267,88 zł;

Marzec 2008 r. – 1 853,55 zł;

Kwiecień 2008 r. – 1 570,67 zł;

Maj 2008 r. – 2 047,42 zł;

Czerwiec 2008 r. – 1 988,75 zł;

Lipiec 2008 r. – 2 436,79 zł;

Sierpień 2008 r. – 1 245,12 zł;

Wrzesień 2008 r. – 1 734,50 zł;

Październik 2008 r. – 2 172,54 zł;

Listopad 2008 r. – 2 367,04 zł;

Grudzień 2008 r. – 1 838,45 zł;

Styczeń 2009 r. – 3 373,79 zł;

Luty 2009 r. – 1 657,01 zł;

Marzec 2009 r. – 1 887,64 zł.

Należność powoda M. K. (1) w związku z dokonaniem przez stronę pozwaną potrąceniem z tytułu ponadnormatywnego zużycia paliwa, wynosiła 2 123 zł, zatem strona pozwana zasadnie obciążyła powoda powyższą kwotą z tego tytułu.

Zgodnej z postanowieniami umowy o pracę należność powoda M. K. (1) z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych powinna była wynieść 1 980,64 zł, zaś według stawki zgodnej z postanowieniami regulaminu pracy 2 417,55 zł. Strona pozwana naliczyła i wypłaciła powodowi z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych kwotę 2 389,59 zł oraz dodatek do ryczałów w wysokości 2 132,51 zł, co daje razem wypłaconą kwotę 4 522,10 zł, która to kwota przewyższa kwotę należną powodowi za pracę w godzinach nadliczbowych.

Dowód: - rozliczenia kosztów zagranicznych podróży służbowych powodów /pliki dokumentów dołączone do akt/;

- tzw. dagraporty powodów /szare koperty dołączone do akt i w aktach spraw dołączonych/;

- wyciągi z rachunków bankowych /szara koperta dołączona do akt/;

- dane z tachografów cyfrowych i analogowych powodów /białe teczki dołączone do akt z opisem – dowody/;
- miesięczne karty pracy pracownika powodów /białe teczki dołączone do akt z opisem – dowody/;
- naliczenia diet i ryczałtów za noclegi zagranicznych oraz krajowych powodów /białe teczki dołączone do akt z opisem – dowody/;
- dokumentacja placowa powodów /k.417-474, 553-617, 623-685, 691-726/;
- tabele spalania floty w 2009 r. /k.974/;
- wzór tzw. memo skierowanego do kierowców za rok 2010 /k.975/;
- tabele faktycznego zużycia i cen paliwa pojazdów prowadzonych przez powodów M. U. (1), T. T. (1) i M. K. (1) /k.976-979/;
- opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości i finansów (...) z dnia 04.02.2013 r. /k.981-1023/.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne jedynie częściowo.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym z akt osobowych powodów i tzw. dagrapportów oraz niedatowanego regulaminu wynagradzania u strony pozwanej, albowiem żadna ze stron nie podważyła skutecznie ich prawdziwości i autentyczności.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. M. /k.368/, M. Ż. /k.368-369/, S. S. /k.768-771/, W. Z. /k.771-774/, M. K. (3) /k.874-875/, M. D. /k.935-937/, albowiem były one rzeczowe, logiczne i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Niektóre drobne niezgodności w zeznaniach świadków, np. dotyczące tego czy w bazie w B. przebywało w tym samym czasie 10 czy kilkunastu kierowców, Sąd uznał za nieistotne tak dla wyniku sprawy, jak i dla oceny wiarygodności świadków, a za przyczynę takich drobnych rozbieżności uważa wpływający na pamięć upływ czasu (kilka lat) licząc od daty opisywanych przez świadków faktów.

Sąd dał wiarę jedynie częściowo zeznaniom świadków T. B. /k.374-375/ i M. K. (2) /k.375/, którzy zeznali, że diety zawierają w sobie „ryczałt za nocleg i dietę żywieniową”, podczas gdy zupełnie co innego wynika z zebranej w sprawie dokumentacji.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka E. M. /k.855-857/, która twierdziła, że powodowi kierowcy mieli wypłacany ryczałt za nocleg, że parkingi były doskonale wyposażone, a do tego, że żaden z powodów nie został obciążony z tytułu ponadnormatywnego zużycia paliwa. Zeznania świadka w tym zakresie pozostają w wyraźnej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym, stąd Sąd nie mógł dać im wiary.

Ponadto stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania niniejszej sprawy wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego.

Sąd podzielił w całości sporządzoną w niniejszej sprawie opinię biegłego sądowego z zakresu rachunkowości i finansów (...) z dnia 04.02.2013 r. /k.981-1023/, którą ocenił jako rzetelną i wyczerpującą, sporządzoną zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego i dającą odpowiedź na sformułowane w tezie dowodowej pytania. W ocenie Sądu opinia ta zawiera prawidłowe wyliczenia hipotetycznych roszczeń powodów. Z powyższych względów Sąd uznał opinię za wiarygodny dowód w sprawie stanowiący podstawę ustaleń faktycznych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił wniosek pełnomocnika strony pozwanej o uzupełniającą opinię biegłego sądowego, gdyż wniosek ten został oparty nie na kwestionowaniu rzetelności i poprawności opinii biegłego, lecz stanowił polemikę z przyjętymi założeniami, które pozostawały w gestii uznania Sądu.

Sąd dał wiarę przesłuchanym powodom M. U. (1) /k.858-859/, M. K. (1) /k.859/, Z. P. /k.859-860/ i T. T. (1) /k.860/, albowiem ich wypowiedzi były czytelne i tworzyły z pozostałym materiałem dowodowym spójną całość. Sąd jednak uznał, że powodowie, którym potrącono z wynagrodzenia należność za ponadnormatywne zużycie paliwa, wyrazili na takie potrącenie zgodę, na co wskazują zebrane w sprawie dowody z dokumentów, a ich twierdzenia w trakcie przesłuchania, że zgody takiej nie wyrazili, stanowią w tym zakresie wyłącznie przedstawienie ich stanowiska procesowego, a nie opis faktów.

Pozostałe wnioski dowodowe Sąd oddalił, albowiem okoliczności sporne w sprawie zostały już dostatecznie wyjaśnione i przeprowadzanie kolejnych dowodów prowadziłoby do niedopuszczalnego przewlekania postępowania (art. 217 § 3 KPC). Na tej samej zasadzie Sąd pominął przy ustalaniu stanu faktycznego te dowody, które uznał za bezprzedmiotowe i nie mające wpływu na rozstrzygnięcie. Takim dowodem w ocenie Sądu były, między innymi, wydruki ze stron internetowych portalu hostelsclub.com /białe teczki dołączone do akt z opisem – dowody/ przedłożone na okoliczność cen noclegów, z których mogli skorzystać powodowie. Z punktu widzenia rozstrzygnięcia nie miało to jednak znaczenia, albowiem strona pozwana w ogóle nie wypłacała powodom należnych ryczałtów na noclegi, stąd ceny takich noclegów nic do sprawy nie wnoszą.

Sąd na podstawie art. 207 kpc oddalił również wniosek pełnomocnika strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego eksperta S. M. jako wniosek spóźniony, a także zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania w sprawie. Ponadto w ocenie Sądu wniosek ten nie zasługiwał na uwzględnienie z uwagi na treść przepisów art. 227 kpc w zw. z art. 217 kpc.

W ocenie Sądu, ocena czy powodowie mieli zapewnioną przez stronę pozwaną odpowiednią „wielkość” łóżka do „dobowego i skróconego tygodniowego okresu wypoczynku” pozostaje bez znaczenia w niniejszej sprawie. Podkreślenia wymaga, że jak zostało to ustalone na podstawie zebranego materiału dowodowego, powodowi spali na wyznaczonych przez stronę pozwaną parkingach, często bez zapewnienia węzła sanitarnego, z koniecznością nadzoru samochodu i mienia się w nim znajdującego, bez tzw. „postojowej” klimatyzacji, zatem w ocenie Sądu, spóźniony wniosek strony pozwanej o przeprowadzenie dowodu z opinii eksperta bez szczegółowego wskazania na jakie konkretnie pytania miałby ten ekspert odpowiedzieć, nie zasługiwał na uwzględnienie. Już tak ustalone okoliczności, wskazują, że powodowie nie mieli możliwości odpoczynku w prawidłowo zapewnionych warunkach.

Wątek dotyczący wypłacaniem powodom zwrotnych zaliczek na nieprzewidziane wydatki służbowe Sąd uznał za nieistotny w sprawie, bowiem z ustalonych przez Sąd okoliczności wynikało, że pozwany pracodawca z założenia nie zapewniał i nie zamierzał zapewniać powodom innego noclegu, niż nocleg w kabinach samochodów ciężarowych. Wynika z tego, że przedmiotowe zaliczki nie były przeznaczone na noclegi w hotelach/motelach, stąd badanie czy były one wypłacane, czego żaden z powodów zresztą nie kwestionował, byłoby dla rozstrzygnięcia sprawy bezprzedmiotowe. Dlatego też przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie pominął dowody przedstawiane przez stronę na okoliczność wypłacania takich zaliczek i ich przeznaczenia.

Zgodnie z przepisem art. 77⁵ § 1 KP pracownikowi wykonującemu na polecenie pracodawcy zadanie służbowe poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy, lub poza stałym miejscem pracy przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową.

§ 2 Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz warunki ustalania należności przysługujących pracownikowi, zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju. Rozporządzenie powinno w szczególności określać wysokość diet, z uwzględnieniem czasu trwania podróży, a w przypadku podróży poza granicami kraju - walutę, w

jakiej będzie ustalana dieta i limit na nocleg w poszczególnych państwach, a także warunki zwrotu kosztów przejazdów, noclegów i innych wydatków.

§ 3 Warunki wypłacania należności z tytułu podróży służbowej pracownikowi zatrudnionemu u innego pracodawcy niż wymieniony w § 2 określa się w układzie zbiorowym pracy lub w regulaminie wynagradzania albo w umowie o pracę, jeżeli pracodawca nie jest objęty układem zbiorowym pracy lub nie jest obowiązany do ustalenia regulaminu wynagradzania.

§ 4 Postanowienia układu zbiorowego pracy, regulaminu wynagradzania lub umowy o pracę nie mogą ustalać diety za dobę podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju w wysokości niższej niż dieta z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju określona dla pracownika, o którym mowa w § 2.

§ 5 W przypadku gdy układ zbiorowy pracy, regulamin wynagradzania lub umowa o pracę nie zawiera postanowień, o których mowa w § 3, pracownikowi przysługują należności na pokrycie kosztów podróży służbowej odpowiednio według przepisów, o których mowa w § 2.

Zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19.12.2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz.U.2002.236.1991 ze zm.), z tytułu podróży, odbywanej w terminie i w państwie określonym przez pracodawcę, pracownikowi przysługują:

- 1) diety;**
- 2) zwrot kosztów:**
 - a) przejazdów i dojazdów,**
 - b) noclegów,**
 - c) innych wydatków, określonych przez pracodawcę odpowiednio do uzasadnionych potrzeb.**

§ 3 Czas pobytu pracownika poza granicami kraju liczy się przy podróży odbywanej środkami komunikacji:

- 1) lądowej - od chwili przekroczenia granicy polskiej w drodze za granicę do chwili przekroczenia granicy polskiej w drodze powrotnej do kraju;**

§ 4 ust. 1 Dieta jest przeznaczona na pokrycie kosztów wyżywienia i inne drobne wydatki.

2 Wysokość diety za dobę podróży w poszczególnych państwach jest określona w załączniku do rozporządzenia.

3 Dieta przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa podróży.

4 Dietę oblicza się w następujący sposób:

- 1) za każdą dobę podróży przysługuje dieta w pełnej wysokości;**
- 2) za niepełną dobę podróży:**
 - a) do 8 godzin - przysługuje 1/3 diety,**
 - b) ponad 8 do 12 godzin - przysługuje 1/2 diety,**

c) ponad 12 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości.

§ 9 ust. 1 *Za nocleg przysługuje pracownikowi zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem hotelowym, w granicach ustalonego na ten cel limitu określonego w załączniku do rozporządzenia.*

2 *Wrazie nieprzedłożenia rachunku za nocleg, pracownikowi przysługuje ryczałt w wysokości 25% limitu, o którym mowa w ust. 1. Ryczałt ten nie przysługuje za czas przejazdu.*

3 *W uzasadnionych przypadkach pracodawca może wyrazić zgodę na zwrot kosztów za nocleg w hotelu, stwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.*

4 *Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli pracodawca lub strona zagraniczna zapewnia pracownikowi bezpłatny nocleg.*

§ 13 ust. 1 *Pracownik otrzymuje zaliczkę w walucie obcej na niezbędne koszty podróży i pobytu poza granicami kraju.*

2 *Za zgodą pracownika zaliczka może być wypłacona w walucie polskiej, w wysokości stanowiącej równowartość przysługującej pracownikowi zaliczki w walucie obcej.*

3 *Rozliczenie kosztów podróży jest dokonywane w walucie otrzymanej zaliczki, w walucie wymienialnej albo w walucie polskiej, w terminie 14 dni od dnia zakończenia podróży.*

4 *Do rozliczenia kosztów podróży pracownik załącza dokumenty (rachunki) potwierdzające poszczególne wydatki; nie dotyczy to diet oraz wydatków objętych ryczałtami. Jeżeli uzyskanie dokumentu (rachunku) nie było możliwe, pracownik składa pisemne oświadczenie o dokonanym wydatku i przyczynach braku jego udokumentowania.*

Zgodnie z załącznikiem do powyższego rozporządzenia określającym diety za dobę podróży oraz limitu na nocleg w hotelu, w wysokościach obowiązujących dla spornego okresu, określono wysokość limitu na nocleg dla Niemiec w walucie euro w kwocie 103, przy czym 25% tego limitu wynosiło 25,75 euro; dla Holandii (Niderlandów) w walucie euro w kwocie 120, przy czym 25% tego limitu wynosiło 30 euro; dla Francji w walucie euro w kwocie 120, przy czym 25% tego limitu wynosiło 30 euro; dla Belgii w walucie euro w kwocie 160, przy czym 25% tego limitu wynosiło 40 euro; dla Hiszpanii w walucie euro w kwocie 120, przy czym 25% tego limitu wynosiło 30 euro, dla Luksemburga w walucie euro w kwocie 160, przy czym 25% tego limitu wynosiło 40 euro; dla Austrii w walucie euro w kwocie 100, przy czym 25% tego limitu wynosiło 25 euro; dla Portugalii w walucie euro w kwocie 85, przy czym 25% tego limitu wynosiło 21,25 euro; dla Czech w walucie euro w kwocie 80, przy czym 25% tego limitu wynosiło 20 euro; dla Wielkiej Brytanii w walucie funt brytyjski w kwocie 140, przy czym 25% tego limitu wynosiło 35 funtów brytyjskich.

W spornym okresie, to jest od listopada 2007 r. do kwietnia 2009 r., a zatem przed wejściem w życie w dniu 03.04.2010 r. noweli do ustawy z dnia 16.04.2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz.U.2012.1155.j.t.), podróż służbowa kierowców na była przez przepisy prawa pracy regulowana szczególnie, z racji braku ustawowej definicji.

W ocenie Sądu jednak, pomimo braku takiej definicji, niedopuszczalnym jest, ażeby grupa zawodowa kierowców w transporcie międzynarodowym była traktowana w sposób gorszy niż inne grupy zawodowe i ażeby odmawiano jej prawa do odbywania podróży służbowych twierdząc, iż w sytuacji ciągłej podróży de facto nie może być mowy o podróży służbowej. Z obowiązujących w spornym czasie przepisów jednak wprost wynikało, że pracownikowi wykonującemu na polecenie

pracodawcy zadanie służbowe poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy, lub poza stałym miejscem pracy przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową (art. 77⁵ § 1 KP), stąd Sąd nie znalazł żadnych podstaw, aby czynić od powyższej normy odstępstwa i stosować jakąkolwiek inną wykładnię tego przepisu, poza literalną.

Problemem wymagającym rozstrzygnięcia w rozpoznawanej sprawie było przesądzenie, czy powodowie mieli zapewnione przez stronę pozwaną bezpłatne noclegi podczas wyjazdów zagranicznych, w sytuacji gdy nocowali w kabinie samochodu, a nie w hotelu lub motelu, w szczególności - czy kabina umożliwiała odpowiedni nocny wypoczynek i swobodne poruszanie się wewnątrz niej, co w konsekwencji kwalifikowałoby stronę pozwaną z obowiązku wypłaty kwoty ryczałtu za noclegi w okresie objętym sporem.

Z ustalonych w sprawie okoliczności wynika, że strona pozwana a priori zakładała, że powodowie będą nocować w kabinach prowadzonych ciągników siodłowych, głównie dla bezpieczeństwa przewożonych ładunków, ale niewątpliwie także dla oszczędności strony pozwanej. Takie metody zapewniania bezpieczeństwa ładunkom i taki sposób zmniejszania kosztów prowadzenia przez stronę pozwaną działalności gospodarczej odbywał się kosztem koniecznego wypoczynku powodowych kierowców, a co za tym idzie kosztem bezpieczeństwa na drogach, a także niezgodnie, w ocenie Sądu, z obowiązującymi przepisami prawa. Nie można bowiem uznać, że nocowanie w kabinie samochodu jest zapewnieniem pracownikowi bezpłatnego noclegu w rozumieniu przepisów powołanego rozporządzenia. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego umożliwienie kierowcy spania w kabinie samochodu nie stanowi zapewnienia pracownikowi bezpłatnego noclegu w rozumieniu § 9 ust. 4 rozporządzenia z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz.U. Nr 236, poz. 1991 ze zm.). Choć do 3 kwietnia 2010 r. - czyli do nowelizacji ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz.U. Nr 92, poz. 879 ze zm.) - podróż kierowcy transportu międzynarodowego nie była podróżą służbową w rozumieniu art. 77⁵ § 1 KP, to jednak zwiększone koszty utrzymania kierowcy w czasie wykonywania zadań poza miejscem zamieszkania powinny być rekompensowane, choćby przez analogiczne stosowanie rozporządzeń o podróżach służbowych (wyrok SN z dnia 01.04.2011 r., II PK 234/10, OSNP 2012/9-10/119). Sąd podziela powyższe stanowisko w zakresie nakazującym stosowanie przepisów powołanego rozporządzenia, co znajduje przełożenie na wynik niniejszej sprawy. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19.03.2008 r. (I PK 230/07, opubl. OSNP 2009/13-14/176 i inne) przyjmując, że zakres wyrażenia "miejsce wykonywania pracy" (art. 29 § 1 pkt 2 KP) jest szerszy niż zakres nazwy "stałe miejsce pracy" (art. 77⁵ § 1 KP); spełnienie wymagania przewidzianego w art. 29 § 1 pkt 2 KP może polegać na wskazaniu stałego miejsca pracy, na wskazaniu obok stałego miejsca pracy także niestałego miejsca (miejsce) pracy bądź na wskazaniu niestałych (zmiennych) miejsc pracy w sposób dostatecznie określony. I dalej: Umożliwienie kierowcy spania w kabinie samochodu nie stanowi zapewnienia pracownikowi bezpłatnego noclegu w rozumieniu § 9 ust. 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz.U. Nr 236, poz. 1991 ze zm.). W tym samym orzeczeniu Sąd Najwyższy stwierdził ponadto, że określone w umowie o pracę miejsce wykonywania pracy nie musi mieć cechy stałości i wtedy punktem odniesienia w przypadku rozstrzygnięcia dotyczącego polecenia podróży służbowej jest miejscowość, w której znajduje się siedziba pracodawcy. W ocenie Sądu Najwyższego stworzenie kierowcy przez pracodawcę możliwości spędzania nocy i snu w kabinie samochodu nie oznacza zapewnienia pracownikowi bezpłatnego noclegu w pojęciu § 9 ust. 4 rozporządzenia Ministra

Pracy i Polityki Społecznej z dnia 8 maja 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (do 31 grudnia 2002 r.) i z rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz. U. Nr 236, poz. 1991 ze zm.). Sąd Najwyższy przyjął, że nie jest zasadne twierdzenie, iż "samo określenie miejsca wykonywania pracy w umowie o pracę «transport międzynarodowy», «kraje trzecie» powoduje, że praca kierowcy w tych właśnie miejscach nie może być identyfikowana z odbywaniem zagranicznych podróży służbowych i takiemu kierowcy nie przysługują diety". O tym co jest podróżą służbową rozstrzyga bowiem nie art. 29 § 1 pkt 2 KP lecz art. 77⁵ § 1 KP (opubl. LEX nr 465986).

Choć strona pozwana zarzucała, że wypłacana przez nią powodowym kierowcom dieta była tak dietą, jak i ryczałtem za noclegi, Sąd uznał takie twierdzenia za całkowicie niewiarygodne i sprzeczne z własnymi regulaminami wynagradzania i pracy strony pozwanej. Sąd, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, stwierdził, iż strona pozwana nie wypłacała powodowym pracownikom ryczałtów za noclegi, bowiem uznała to za niecelowe w sytuacji „zapewnienia” powodom noclegów na leżankach w kabinach ciężarówek zatrzymanych na parkingach, często bez podstawowego zaplecza sanitarnego i koniecznej infrastruktury (brak bieżącej wody – w tym ciepłej, sklepu, lokalu gastronomicznego, toalety, łazienki). Zdaniem strony pozwanej fakt, że powodowie zostali zapoznani z regulaminami pracy i wynagradzania, z których wynikało, że będą oni nocowali w kabinach samochodów, oznaczał zwolnienie jej z obowiązku zapewnienia powodom noclegu w odpowiednich, tj. godnych i zapewniających odpowiedni wypoczynek, warunkach. Takie stanowisko strony pozwanej należy uznać za niedopuszczalne, oznaczające brak szacunku do pracownika, a wręcz godności pracownika uwłaczające.

Sąd uznał zatem, że wypłacana powodom przez stronę pozwaną dieta, zawierała w sobie wyłącznie dietę w rozumieniu cyt. rozporządzenia przeznaczoną na pokrycie kosztów wyżywienia i inne drobne wydatki i nie wchodził w jej skład konieczny do wypłacenia, w przypadku niezapewnienia bezpłatnych noclegów, ryczałt za noclegi.

Sąd uznał także za zasadne roszczenie powoda M. U. (2) o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 509 zł tytułem niesłusznie mu potrąconej z wynagrodzenia za pracę należności w kwocie 590 zł za ponadnormatywne zużycie paliwa, albowiem powód nie przekroczył normy 32l. paliwa na 100 km, stąd należy uznać, że strona pozwana dokonała rzeczonożego potrącenia bezpodstawnie.

W konsekwencji powyższy rozważań, na podstawie powołanych przepisów, Sąd w pkt. I., II., III. i IV. wyroku zasądził na rzecz powodów od strony pozwanej wskazane w powołanych punktach wyroku kwoty.

Powód M. U. (1) domagał się odsetek od kwot za ryczałty w wysokościach częściowo przekraczających należne mu wysokości ryczałtów za poszczególne miesiące spornego okresu, stąd w zakresie roszczeń powoda o odsetki za ryczałty za poszczególne miesiące przekraczających wysokość faktycznie należnych ryczałtów za poszczególne miesiące powództwo należało oddalić.

Powód M. K. (1) domagał się odsetek od kwot za ryczałty w wysokościach częściowo przekraczających należne mu wysokości ryczałtów za poszczególne miesiące spornego okresu, stąd w zakresie roszczeń powoda o odsetki za ryczałty za poszczególne miesiące przekraczających wysokość faktycznie należnych ryczałtów za poszczególne miesiące powództwo należało oddalić.

Powód T. T. (1) domagał się odsetek od kwot za ryczałty w wysokościach częściowo przekraczających należne mu wysokości ryczałtów za poszczególne miesiące spornego okresu, stąd w zakresie roszczeń powoda o odsetki za ryczałty za poszczególne miesiące przekraczających wysokość faktycznie należnych ryczałtów za poszczególne miesiące powództwo należało oddalić. Roszczenie powoda należało oddalić także w tej części roszczenia głównego, w której przekraczała ona faktycznie przysługujący mu ryczałt za noclegi w spornym okresie.

Odnosząc się do roszczeń powodów T. T. (1) i M. K. (1) co do potrąconych im z wynagrodzeń za pracę należności za ponadnormatywne zużycie paliwa Sąd uznał, iż są one bezpodstawne.

Zgodnie z przepisem art. 91 § 1 KP należności inne, niż wymienione w przepisach Kodeksu pracy, mogą być potrącane z wynagrodzenia pracownika tylko za jego zgodną wyrażoną na piśmie.

Ponieważ powodowie T. i K. wyrazili na piśmie zgodę na potrącanie im należności wynikających z ponadnormatywnego zużycia paliwa /oświadczenia w aktach osobowych powodów, stąd w sytuacji, w której doszło, jak ustalono, do faktycznego zużycia przez nich paliwa w ilości ponadnormatywnej, ich roszczenia nie znajdują podstaw, a powództwo w tym zakresie zasługuje na oddalenie.

Roszczenia powodów o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych nie zasługiwały na uwzględnienie z tego powodu, że strona pozwana wypłaciła powodom ryczałty za pracę w godzinach nadliczbowych wraz z dodatkiem do ryczałtów za pracę w godzinach nadliczbowych w wysokościach przekraczających należne powodom wynagrodzenia za pracę w nadgodzinach obliczone zarówno w sposób przewidziany w umowie o pracę, jak i w sposób przewidziany w obowiązującym u strony pozwanej regulaminie wynagradzania. W związku z tym całkowicie bezprzedmiotowe stało się rozstrzygnięcie przez Sąd czy powodowie powinni mieć nadgodziny rozliczane zgodnie z postanowieniami łączących ich ze stroną pozwaną umów o pracę, czy też może na podstawie obowiązującego ich regulaminu wynagradzania. Ponieważ strona pozwana wypłaciła powodom większe wynagrodzenie za nadgodziny, niż należne im wynagrodzenie za pracę w nadgodzinach liczoną na wszystkie powyżej omówione sposoby, więc powództwa w tym zakresie zasługiwały na oddalenie.

W konsekwencji powyższych rozważań i na podstawie powołanych przepisów, w pkt. V. wyroku Sąd dalej idące powództwa oddalił.

O kosztach postępowania w pkt VI Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, a w pkt VII wyroku na podstawie art. 100 kpc.

Sąd zasądzając w pkt VI wyroku na rzecz powoda M. U. (1) kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego uznał, że powód ten wygrał proces w 95% tj. prawie w całości, zatem na podstawie art. 98 kpc, w związku z § 6 pkt 5 w zw. z § 11 ust 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu zasądził na jego rzecz kwotę 1.800 zł mając na uwadze wysokość żądania wniesionego przez tego powoda.

O kosztach postępowania w stosunku do powodów Z. P., M. K. (1), T. T. (1), w pkt VII wyroku, Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c., który stanowi, iż w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. A zatem, w przypadku częściowego uwzględnienia żądań stron, sąd w oparciu o względy słuszności może dokonać bądź wzajemnego zniesienia kosztów, bądź stosunkowego rozdzielania kosztów, które polega na wyważonym rozłożeniu kosztów pomiędzy stronami, odpowiednio do wysokości, w jakiej zostały

poniesione oraz stosownie do wyniku postępowania (stopnia uwzględnienia i nieuwzględnienia żądań). Podstawę obliczeń przy podziale kosztów stanowi suma należności obu stron, ustalona na podstawie zasad wskazanych w art. 98 § 2 i 3 oraz art. 99 k.p.c. i dzielona proporcjonalnie do stosunku w jakim strony utrzymały się ze swymi roszczeniami lub obroną (zob. postanowienie SN z dnia 31 stycznia 1991 roku II CZ 255/90, OSP 1991/11-12, poz. 279). Otrzymane w rezultacie kwoty stanowią udziały stron w całości kosztów, jeżeli poniesione przez stronę koszty przewyższają obciążający ją udział, zasądzeniu na jej rzecz podlega różnica.

W niniejszym postępowaniu powód Z. P. dochodził łącznie kwoty 35.126,76 zł, a zatem wygrał w 76%, powód M. K. (1) dochodził łącznie kwoty 36.037 zł, a zatem wygrał w 75%, powód T. T. (1) dochodził łącznie kwoty 35.823 zł, a zatem wygrał w 70%. Z uwagi na powyższe, Sąd uznał, że koszty procesu powinny zostać stosunkowo rozdzielone.

Mając powyższe na uwadze, w pkt VII wyroku przyjmując, że powodowie Z. P., M. K. (1), T. T. (1) wygrali proces ogólnie w 70%, a zatem stosując art. 100 kpc, należało stosunkowo rozdzielić koszty, więc Sąd zasądził na rzecz każdego z w/w powodów kwoty po 720 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. (70% z kwoty 1.800 zł = 1.260 zł, 30% z kwoty 1.800 zł = 540 zł; 1.260 zł – 540 zł = 720 zł).

Koszty sądowe obejmowały koszty sporządzenia opinii przez biegłego w łącznej kwocie 6.786,78 złotych. Opłaty od pozwów, od uiszczenia których powodowie byli zwolnieni z mocy ustawy stanowiły kwotę łączną 7.130 zł. A zatem, z uwagi na to, iż strona pozwana przegrała niniejszą sprawę w 75 % (ogólnie co do wszystkich powodów) winna była pokryć w tej części koszty procesu, a zatem należało zasądzić od strony pozwanej kwotę 10.437,58 złotych (75% x 13.916,78 złotych = 10.437,58 złotych).

Mając powyższe na uwadze charakter niniejszej sprawy, tj. sprawy z powództwa pracownika, Sąd nie obciążył powodów kosztami procesu, w tym kosztami opinii biegłego w pozostałej części, tj. w 25 %, zaliczając je na koszt Skarbu Państwa. (pkt IX wyroku)